

Arrest

nr. 144 071 van 24 april 2015
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 15 april 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie van 11 februari 2013 houdende enerzijds de beslissing tot weigering van de verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf voordien toegestaan in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en anderzijds de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 17 februari 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 maart 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. OGUMULA, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 31 augustus 2010 diende de verzoekende partij een asielaanvraag in bij de bevoegde Belgische asielinstantie.

Uit consultatie van de Europese Visa-databank bleek dat aan de verzoekende partij op 3 augustus 2010 een visum type C werd afgeleverd voor toeristische doeleinden door de Hongaarse autoriteiten.

Op 22 oktober 2010 werd aan de Hongaarse autoriteiten gevraagd om de verzoekende partij over te nemen.

Op 2 november 2010 stemden de Hongaarse autoriteiten in met de overname van de verzoekende partij.

Op 18 november 2010 nam de verwerende partij de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater).

Eveneens op 18 november 2010 diende de verzoekende partij een aanvraag om machtiging tot verblijf in, in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet).

Op 23 december 2010 werd de voormelde aanvraag gegrond verklaard. De verzoekende partij werd gemachtigd tot een tijdelijk verblijf en dit verblijf werd jaarlijks verlengd.

Op 11 februari 2013 nam de verwerende partij de beslissing tot weigering van de verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf voordien toegestaan in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Dit is thans de eerste bestreden beslissing.

Eveneens op 11 februari 2013 werd ten aanzien van de verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten genomen. Dit is thans de tweede bestreden beslissing.

Op 25 september 2013 werd de asielaanvraag van de verzoekende partij overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Ingevolge de overdracht van haar asielaanvraag aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen werd de verzoekende partij in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie.

2. Over de ontvankelijkheid

De verzoekende partij geeft in haar verzoekschrift aan dat ze de vernietiging vraagt van twee beslissingen, met name enerzijds de beslissing tot weigering van de verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf voordien toegestaan in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet en anderzijds de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Uit de gegevens van het administratief dossier, welke bevestigd worden door het Rijksregister, blijkt dat de verzoekende partij op 22 oktober 2013 in het bezit gesteld werd van een tijdelijk verblijf (een attest van immatriculatie) dat steeds verlengd werd tot op heden en dat nog geldig is tot 22 mei 2015.

De Raad kan niet anders dan vaststellen dat de verwerende partij door de afgifte van een (tijdelijk) verblijf aan de verzoekende partij, het bevel om het grondgebied te verlaten impliciet heeft ingetrokken. Het bestreden bevel is hierdoor uit het rechtsverkeer verdwenen. Aldus dient vastgesteld te worden dat het beroep zonder voorwerp is geworden in zoverre het gericht is tegen het bevel om het grondgebied te verlaten.

In zoverre het beroep gericht is tegen het bevel om het grondgebied te verlaten is het onontvankelijk.

3. Rechtspleging

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de vreemdelingenwet, *“doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft”*.

4. Onderzoek van het beroep

In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 9ter en 13, § 3, 2°, van de vreemdelingenwet, van artikel 9 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

De verzoekende partij stelt dat volgens artikel 9 van het voormelde koninklijk besluit van 17 mei 2007 op een effectieve wijze dient nagegaan te worden of er sprake is van veranderende omstandigheden m.a.w. of de omstandigheden op grond waarvan de machtiging tot verblijf werd verleend, veranderd zijn met een voldoende ingrijpend en niet voorbijgaand karakter. Ze meent dat zij noch uit de bestreden beslissing, noch uit het advies van de ambtenaar-geneesheer kan afleiden welke omstandigheden op een voldoende ingrijpende en niet voorbijgaande wijze zijn veranderd. Ze stipt aan dat haar gezondheidstoestand drastisch achteruit zou gaan in het geval van het stopzetten van haar medische behandeling in België.

Artikel 9 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 17 mei 2007), luidt als volgt:

“De vreemdeling die gemachtigd werd tot beperkt verblijf op grond van artikel 9ter van de wet, wordt geacht niet meer te voldoen aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden in de zin van artikel 13, § 3, 2°, van de wet, indien de omstandigheden op grond waarvan de machtiging werd verleend, niet langer bestaan, of zodanig zijn gewijzigd dat deze machtiging niet langer nodig is. Er dient hierbij te worden nagegaan of de verandering van deze omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter hebben.”

Op 18 november 2010 diende de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Het advies van de ambtenaar-geneesheer van 15 december 2010 luidde als volgt:

“Ik kom terug op uw vraag tot het maken van een beoordeling van de gezondheidsproblemen aangehaald door genoemde persoon. Verwijzend naar uw vraag voor advies kan ik u het volgende medelen:

- *Verwijzend naar het vertaald medisch attest d.d. 15/1/2010 uit Armenië, blijkt dat betrokkene een trauma meemaakte waardoor enkele abdominale organen (nier, pancreas) geraakt werden. Hij werd hiervoor geopereerd om een drain te plaatsen. Tevens had hij een hersenschudding. Betrokkene werd gestabiliseerd en kon het ziekenhuis verlaten. De volgende twee maanden mocht hij geen zware inspanningen doen.*
- *Verwijzend naar het medisch attest d.d. 3/11/2010 van dr. V. C, huisarts, blijkt dat betrokkene lijdt aan een post-traumatisch stress stoornis, depressie, insomnia, asthenie en denutritie. TBC valt uit te sluiten. Als behandeling dient hij gestimuleerd te worden om te eten. Als slaapmiddel neemt hij Stilnoct (Zolpidem). Verdere behandeling is nog te bepalen. Psychiatrisch advies is nodig. Betrokkene kan op dit moment niet reizen naar land van herkomst omdat hij er te zwak voor is en omdat hij te veel angsten heeft gezien de traumatische ervaringen in het land van herkomst.*

Analyse van dit dossier leert mij dat betrokkene lijdt aan een algemene verzwakking en ondervoeding, post-traumatische stress stoornis, depressie en slapeloosheid. Hij is in januari geopereerd in Armenië na een abdominaal trauma en hersenschudding. Het blijkt niet dat hij hier nog lichamelijke gevolgen van heeft. Verder zou tuberculose moeten uitgesloten worden.

- *Wat betreft de algemene verzwakking en ondervoeding is niet duidelijk of hier een onderliggende oorzaak voor bestaat. Als behandeling wordt vermeld dat hij moet aangemoedigd worden om te eten. Hieruit leid ik af dat er geen onderliggende aandoening is. Begin november zou hij nog te zwak zijn om te reizen.*
- *Betreffende de psychiatrische problematiek (post-traumatische stress stoornis, depressie, slapeloosheid) blijkt dat betrokkene voorlopig enkel een slaapmiddel neemt. Wel is psychiatrisch advies nodig met oppuntstelling van de medicatie.*
- *In januari 2010 werd hij geopereerd na een trauma waarbij enkele ingewanden gekneusd raakten en hij een hersenschudding had. Uit de mij beschikbare gegevens blijkt echter niet dat hij hier restletsels door heeft of dat hij in dit verband nog opvolging nodig heeft. Dit is dan ook niet te beschouwen als een actuele aandoening.*

- Tot slot wordt gesteld dat dient uitgesloten te worden of er sprake is van tuberculose. Hieruit blijkt niet dat betrokkene zou lijden aan tuberculose. Verder onderzoek zal allicht al gebeurd zijn, doch gezien geen nieuwe attesten opgestuurd zijn ga ik er van uit dat deze negatief waren.

Samenvattend is enkel de algemene verzwakking en psychiatrische problematiek te weerhouden als actuele medische problematiek.

Betreffende de algemene verzwakking wordt gesteld dat hij meer moet eten. Intensieve medische behandeling of opvolging lijkt niet nodig. Wel was betrokkene begin november te zwak om te reizen. Gezien er echter geen sprake was van ziekenhuisopname, meen ik te mogen aannemen dat zijn toestand niet precair was. Op een maand tijd is het logisch, gezien het feit dat er geen onderliggende aandoening is, dat hij intussen voldoende aangesterkt is om te reizen. Derhalve is dit geen medisch bezwaar om terug te keren naar Armenië.

Wat de psychiatrische problematiek betreft, moest de behandeling nog op punt gesteld worden. De behandeling van een post-traumatische stress stoornis en depressie is meestal van eerder chronische aard en loopt over meerdere maanden. Vandaar dat het aangewezen is dat betrokkene verdere psychiatrische behandeling kan krijgen.

Op 14/12/2010 is echter een nieuw medisch attest toegevoegd aan het dossier

- Verwijzend naar et medisch attest d.d. 29/11/2010 van dr. V. C, huisarts, blijkt dat betrokkene na opstart van een behandeling verbetering vertoonde. Nu blijkt echter dat het terug achteruit gaat, met toegenomen apathie en suïcidale ideatie. Betrokkene kan geen lange reis verdragen en terugkeer naar het land van herkomst is tegenaangewezen.

Hieruit blijkt m.i. dat betrokkene op dit moment niet stabiel is. Behandelende arts stelt expliciet dat hij geen lange reis kan verdragen. In dit opzicht acht ik het ook aangewezen dat betrokkene voor stabilisatie en verdere behandeling voor de periode van één jaar in België kan verblijven. Daarna dient zijn toestand opnieuw geëvalueerd te worden. (...)"

De voormelde aanvraag werd op 23 december 2010 gegrond verklaard.

De verzoekende partij voert aan dat op geen enkele wijze wordt verduidelijkt waarom de omstandigheden op grond waarvan de oorspronkelijke machtiging werd toegestaan niet langer bestaan of zodanig gewijzigd zijn dat de machtiging niet nodig is en dat geen antwoord wordt gegeven op de vraag of de verandering van de omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft.

Het bij de bestreden beslissing toegevoegde medisch advies van de ambtenaar-geneesheer van 30 januari 2013, waarop de bestreden beslissing is gebaseerd, luidt als volgt:

"Voor dit advies baseer ik me op de attesten die ons sinds het laatste advies werden bezorgd:

- attesten (d.d. 23/11/2011 en 16/12/2011) opgemaakt door dr. V. C, huisarts, waaruit blijkt dat betrokkene sinds oktober 2010 wordt opgevolgd voor een fysieke verzwakking en post-traumatische stress stoornis (PTSS). Hij kon toen geen fysieke arbeid verrichten.
 - standaard medisch getuigschrift (d.d. 23/11/2011) ingevuld door dr. V. C. waaruit blijkt dat betrokkene een PTSS heeft.
 - bloedafname (23/11/2011) waaruit een laag ijzergehalte blijkt;
 - standaard medisch getuigschrift (d.d. 26/07/2012) ingevuld door dr. M-M, psychiater, waaruit blijkt dat betrokkene verbeterd is. In 2012 komt betrokkene terug op consultatie na maanden zonder opvolging.
 - standaard medisch getuigschrift (d.d. 26/12/2012) ingevuld door dr. V. C. waaruit blijkt dat betrokkene beter is door actieve integratie (waaronder studies en werk!). De PTSS is beter en er worden digestieve problemen vermeld. De behandeling (Sipralexa) wordt afgebouwd.
 - attest (26/12/2012) van dr. C. waaruit blijkt dat betrokkene zijn behandeling goed heeft opgevolgd en veel beter is. De sociale integratie wordt aangehaald als een argument tegen terugkeer.
- Uit een studie van deze documenten blijkt dat de 31-jarige man zijn fysieke verzwakking te boven is gekomen en de medicatie wordt afgebouwd. Er zijn nog digestieve klachten zonder verdere concrete duiding.

In tegenstelling tot 2010 wanneer betrokkene een verblijfsmachtiging kreeg, gaat het nu om een persoon met mineure klachten die niet langer verblijfsmachtiging behoeven.

Zelfs zonder behandeling vormen de voormelde aandoeningen geen risico voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene.

Op basis van de vermelde medische gegevens kan afgeleid worden dat betrokkene kan reizen en geen nood heeft aan mantelzorg om medische redenen (...)"

Een eenvoudige lezing van het advies van de ambtenaar-geneesheer, dat samen met de bestreden beslissing aan de verzoekende partij ter kennis werd gebracht, laat duidelijk toe vast te stellen welke omstandigheden er gewijzigd zijn sinds de toekenning van de machtiging tot verblijf. Er wordt duidelijk aangegeven dat de verzoekende partij haar behandeling goed heeft opgevolgd en hierdoor beter is in die mate dat de medicatie wordt afgebouwd en de fysieke verzwakking te boven is gekomen. Er wordt duidelijk aangegeven dat de resterende klachten, mineure klachten zijn die niet langer een verblijfsmachtiging behoeven. Aldus laat het advies van de ambtenaar-geneesheer, dat deel uitmaakt van de bestreden beslissing toe te begrijpen waarom de ambtenaar-geneesheer van oordeel is dat de omstandigheden die hebben geleid tot een machtiging tot verblijf gewijzigd zijn.

De verzoekende partij stipt echter ook nog aan dat in tegenstelling tot wat in de bestreden beslissing te lezen valt, haar gezondheidstoestand drastisch achteruit zou gaan in het geval van een mogelijk stopzetten van de medische behandeling in België en een mogelijks terugkeren naar het land van herkomst. Hiermee doelt ze op een schending van de materiële motiveringsplicht en van het redelijkheidsbeginsel.

In het advies van de ambtenaar-geneesheer wordt aangegeven dat de behandeling wordt afgebouwd. De ambtenaar-geneesheer geeft aan dat zelfs zonder behandeling er geen risico is voor het leven of de fysieke integriteit. In de conclusie van het advies wordt ook nog aangestipt dat de aandoening geen risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst. Verder onderzoekt de ambtenaar-geneesheer op geen enkele wijze of de medicatie die de verzoekende partij op heden inneemt te verkrijgen is in het land van herkomst en of er medische opvolging mogelijk is. Hieruit blijkt dat de ambtenaar-geneesheer van oordeel is dat de verzoekende partij zelfs zonder behandeling geen problemen meer zal hebben die aanleiding kunnen geven tot een verblijfsmachtiging.

Echter blijkt uit het medisch attest van 26 december 2012 van dr. C, dat de verzoekende partij actueel medicatie inneemt en bij duur van de behandeling wordt aangegeven "encore longue car le patient reste fragile" (vrije vertaling: nog lang daar de patiënt zeer fragiel blijft). Wat betreft de gevolgen van stopzetting van de behandeling wordt gesteld "actuellement graves" (vrije vertaling: op heden ernstig). Er wordt ook aangestipt dat bij een stopzetting van de behandeling, de suïcidale gedachten zullen terugkeren. Tevens wordt aangestipt dat de verzoekende partij verdere psychiatrische opvolging nodig heeft. Ook de behandelende psychiater geeft aan dat medicatie dient ingenomen te worden en dat de behandeling dient verder gezet te worden. Niettegenstaande er een verbetering is, wordt aangegeven dat bij stopzetting van de behandeling recidive van de depressieve toestand mogelijk is.

Aldus is de Raad van oordeel, dat niettegenstaande er duidelijk een verbetering te merken is in de gezondheidstoestand van de verzoekende partij, de conclusie van de ambtenaar-geneesheer dat zelfs zonder behandeling er geen risico is voor het leven of de fysieke integriteit van de verzoekende partij en dat de aandoening geen risico inhoudt op een onmenselijke en vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst, niet te rijmen valt met de door de verzoekende partij neergelegde stukken ter staving van haar medische toestand.

Een schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing tot weigering van de verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf voordien toegestaan in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van 11 februari 2013 wordt vernietigd.

Artikel 2

Het beroep tot nietigverklaring van de beslissing van 11 februari 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig april tweeduizend vijftien door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU